

UDENRIGSMINISTERIET

BUDSKABER til brug for ministeren for udviklingssamarbejde

Samråd i URU d. 16. september 2021 kl. 9:30-10:45

Samrådsspørgsmål AX om nye og additionelle midler til klimabistand

TALEPUNKTER

Igen tak for ordet og for samrådsspørgsmålet.

Jeg vil her først komme ind på den danske klimabistand og herunder definitionen af nye og additionelle midler.

Dernæst vil jeg besvare den del af spørgsmålet, som omhandler andre landes 'fair share' af klimabistanden, og hvad vi i Danmark kan gøre i den forbindelse.

Lad mig først understrege, at klimaet står ekstremt højt på regeringens dagsorden. Rapporten fra FN's Klimapanel, der blev offentliggjort i starten af august, understreger, hvor vigtigt det er, at vi handler her og nu.

Derfor er jeg stolt af at kunne kalde Danmark et grønt foregangsland, som tager lederskab for at sikre en retfærdig og solidarisk

Enhed:

GDK

Sagsbehandler:

Jens Fugl, Mads-Emil

Nygaard Stærk, Ninna

Katrine Sanden

Dato:

13-09-2021

Sagsnummer:

2021-31573

Bilag:

Kørenotits

Beredskaber

Baggrund

grøn omstilling til gavn for verdens befolkninger, og med særligt blik for de fattigste og skrøbelige lande.

Arbejdet for Parisaftalen og FN's verdensmål er to sider af samme sag. Vores indsatser skal understøtte begge dele – klimaforandringer og bæredygtig udvikling. Det skylder vi fremtidige generationer.

Derfor skal Danmarks globale klimainsats være en central del af vores udviklingssamarbejde. Tingene hænger sammen.

Kampen for klimaet bidrager også til kampen for at bekæmpe fattigdom, sult og ulighed. Indsatser for ren energi kan fx både bidrage til vækst og grønne jobs. Noget der også er helt afgørende for mange afrikanske lande. Landbrug og fødevarer sikkerhed hænger sammen med tilpasning og mindsket sårbarhed. Det er to sider af samme sag.

Med vores nye udviklingspolitiske strategi 'Fælles om Verden', som et bredt politisk flertal står bag, og regeringens finanslovsudspil for 2022 viser vi klart, at vi vil løfte vores del, når regningen for klimaforandringerne skal betales, og de globale klimaambitioner skal øges.

Vi har sat en ny målsætning om, at mindst 25 procent af bistanden til udviklingslandene skal være klimabistand, svarende til 3,75 mia. kr. i 2023.

Dertil kommer som sagt de midler, som vi hvert år mobiliserer både offentligt og privat. Det giver altså et samlet bidrag til den internationale klimafinansiering på mellem 7 og 8 mia. kr. årligt.

Desuden lægger vi op til en meget ambitiøs målsætning om, at mindst 60 procent af klimabistanden afsat på finansloven skal gå til klimatilpasning.

Konkrete, høje mål for finansiering af klimatilpasning er stærkt efterspurgt af FN's generalsekretær, civilsamfundet og ikke mindst de fattigste og mest udsatte lande. Det vil vi levere på. Og så sent som i mandags drøftede jeg dette med Guterres, der endnu en gang roste Danmark for vores ambitiøse mål.

Samlet placerer det os i toppen af bidragyderne relativt til vores størrelse til det fælles mål om 100 mia. USD til klimaindsatser i udviklingslandene, som blev aftalt på COP15 i København. Og det vil give os en stærk platform for at få andre til at yde mere.

Det bringer mig netop videre til spørgsmålet om, hvad vi kan gøre for at få de andre rige lande til også at yde deres rimelige andel.

Med udgangspunkt i vores egen udmelding vil vi inspirere og lægge pres på de andre donorlande for at øge deres klimabistand tilsvarende.

Det vil være et centralt budskab i de internationale møder og samtaler, som regeringen deltager i under forberedelsen af COP26, herunder i forbindelse med FN's Generalforsamling i næste uge.

Som eksempel på dette arbejde vil jeg fremhæve den danske støtte til FN's Generalsekretærs kampagne for øget finansiering til tilpasning.

Når FN's generalsekretær roser Danmark for vores ambitiøse udmelding, så bliver det hørt i de andre lande, og trækker andre med.

Specielt på spørgsmålet om mere finansiering til klimatilpasning i de fattigste og skrøbelige lande, tror jeg, Danmark kan få succes med at skabe et positivt momentum frem mod COP26.

Fra dansk side vil vi også fortsætte arbejdet for at sikre en mere ambitiøs klimadagsorden i udviklingsbankerne.

Vi bruger enhver lejlighed til at presse udviklingsbankerne til at stille alle deres finansielle muskler til rådighed for den grønne omstilling i udviklingslandene – og med særligt fokus på de fattigste landes og menneskers behov.

Endelig er der spørgsmålet om definitionen af nye og additionelle midler.

Spørgsmålet er omdiskuteret og fortsat uafklaret. Det er blevet fortolket forskelligt af landene siden Klimakonventionens start i 1992. Det tror jeg ikke ændrer sig i den nærmeste fremtid.

Danmark har i de senere år på tværs af skiftende regeringer angivet, at nye projekter, der ikke tidligere er rapporteret til UNFCCC, kan betragtes som nye og additionelle. Der er ikke planer om at ændre på denne definition.

Jeg ved, at der er nogle, der ønsker, at klimabistanden skal ligge helt eller delvist oven i de 0,7 pct. af BNI. Det er en helt legitim politisk diskussion om størrelsen på den samlede klima- og ud-

viklingsbistand, som vi giver til udviklingslandene over finansloven – en diskussion, hvor vi har forskellige holdninger. Den diskussion dækker i virkeligheden over, hvor mange milliarder man mener, Danmark skal give i udviklingsbistand hvert år.

Der er imidlertid ikke nogle internationale forpligtelser, der siger, at klimabistanden skal være oven i de 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand. Det er derfor også misvisende, når det hævdes, at Danmark ikke lever op til sine forpligtelser på området.

For mig at se hænger klima og bekæmpelse af fattigdom, sult og ulighed ekstremt tæt sammen. Det skal ikke skilles ad. Når vi eksempelvis klimasikrer adgangen til vand, så kan vi samtidig bidrage til at styrke ligestillingen, bekæmpe fødevareusikkerhed samt forebygge sundhedskriser og konflikt.

Danmark går i front og lever op til sine internationale forpligtelser, også når det kommer til klimafinansiering.

Tak for ordet og jeg ser frem til drøftelsen.